

מחלפן לי משה שבלונדון נחקבלה סלגרמה שהקבינס
אישר הרמת ההון מאלף לאלפים בשביל עולים בעלי הון. גם
החששות לגזרות קרקעיות נחאמתו. נשלחת סלגרמה מפורסת
ומנומקת להנהלה בלונדון על פניה נמרצה לממשלה נגד גזרות
אלו שיועזו את הארץ והעם היהודי.

17.1.36

הזמינני לשיחה אה"צ סופרסקי. אחמול נחאספה
המועצה שלהם והטילו עליו לדבר אתי על הסכמי לוצרן, הסגנות,
שליחים לבולה.

בלוצרן הודיע סופרסקי בועדה המתמדת שלפני בחירת
ההנהלה דרוש אישור למו"מ שהתנהל אתי. רמז הבטיח שכל מה
שהוסכם כבר יחייב את ההנהלה. חבריו של ס-סקי החליטו להסתפק
בהבטחה זו ולא לעכב הקונגרס. כששב לארץ היה מסובך בעניינים
ואני הייתי בלונדון - ומשום כך לא נמשך המו"מ. בועידת
"הברית" דרשו ממנו להרצות על ההסכם - אבל הוא רצה לחכות לשובי
מלונדון. מיד לאחר שובי לא רצה להסרידני כי ידע רוב דאגותי.
לועדת העבודה שתאספה בהתאם להחלטת הוה"פ שלח את שוורץ כי
מפני מצב בריאותו לא יכל להשתתף בעצמו. מסר לשוורץ ההנחות
שהוסכמו בלוצרן ושהראה לרמז - והנה מוסר שוורץ שאני אמרתי
בועדה שיש לדון על כל שאלת יחסי העבודה מחדש כי בלוצרן הייתה
רק שיחה ולא הסכם.

1592366

במועצה שנחכנסה אתמול טענו חבריו שרימו אותם. הוא אינו מסכים לדעת חבריו. אולם הוא סבור שכיוון החדש לאיחוד הכוחות שנקטו כמה מהמנהיגים וביחוד אני - הוא רק קיים בחלונות הגבהים. בצבור יש עוד אי אמן וספקות. רואים בכל רק תכסיס של שלטון. הוא היה היחיד שדיבר במועצה בטון אחר. לו יש בטחון שמנהיגי הפועלים יש להם רצון רב להגשים האיחוד בכנות ובנאמנות אבל עמדתו זו לא נתקבלה ע"י המתווכחים, בין הצעירים ובין הזקנים. אלה דיברו בטון אחר לגמרי - כמו בשעת הבחירות לקונגרס. קיום ההבטחה של רמז יעקור מלב חבריו הספקות.

ואשר לסגנות - בלוצרן הוצע עוזיאלי, אך זה נסחלק מרצון עצמו. רוסנשטרייך הביע בשיחות פרטיות ספקות בדבר הסגנות, אבל מכיוון שכל שאר המפלגות קבלו סגן כל אחת - דורש גם הברית סגנה היא. דבר זה מתעורר בכל ישיבה. כי רואים הפליה ביחס לברית, כאילו הם אזרחים ממדרגה ב'.

הדבר השלישי - שליחים לגולה. שמעו שנותנים להם רק שני אנשים. זה לא מספיק. טיעונו מציעה ארבעה: הפסמן, אייזנברג (היה ראש ציוני רובנה, שנתיים בארץ), אגלר מגליציה (רוסנשטרייך מכיר אותו) וזרבבל חביב.

עניתי לו על ראשון ראשון ואחרון אחרון.

א - בלוצרן לא הגענו לידי הסכם, כי הוצגו דרישות גם מצדי ולא קיבלתי עליהן חשובה. דרישותיו היו שלוש:

(1) הסתדרות עובדים אחת, (2) בְּוֹנוֹפְרוּיָה יְבֵרִיב,

1890000

(3) ארגון בטחון אחד.

בשאלת יחסי העבודה באנו בסעיפים אחרים לידי הסכם,

בסעיפים אחרים לא. אולם גם ביחס לסעיפים המוסכמים היה תנאי - שויון כל יהודי בא"י. שוורץ לא מסר דברי בוועדת העבודה לאמתם. לא אמרתי שאין לדון על פי לוצרן, אלא ציינתי שיש לדון משתי בחיכות: (1) מבחינת המו"מ בלוצרן - דיון זה חל רק על מפלגות הקואליציה, (2) מבחינת גופם של הדברים. ההנחות שהביא שוורץ לא היו מוסכמות בלוצרן אלא בחלקן. אם רוח לוצרן ישלום גם בוועדה הריני מניח שהוועדה תגיע לידי תוצאות רצויות.

ב - מבחינה פורמלית מגיע לברית סגן, ואם יעמדו על זכותם יקבלו אותו. אולם כציונים המעוניינים בהצלחת ההנהלה עליהם יחד עם שאר המפלגות לוותר על הסגנים שיש עוד למנות. במחלקת העליה היה מצב מיוחד - ועד הקונגרס סידור זה לא ישתנה. אולם המפלגות ובתוכם הפועלים צריכות לוותר על הסגנים הנוספים מפני: (1) אין הסגנים נחוצים לעבודה בופה, (2) מוסד הסגנות מכביד על העבודה במחלקה ועל היחסים בהנהלה, (3) זוהי הוצאה כספית גדולה ומיותרת.

אני אפנה בכתב לסייעת ב' שיסתלקו מזכותם לסגנות ואתן להם הנימוקים. אם בכל זאת יעמדו על זכותם - יקבלו סגן, ואז יצטרכו להציע כמה מועמדים, למען שההנהלה תבחר אחד. סגנות של לוונשטיין אין אני מקבל - כי אין הוא מתאים לקואליציה זו.

ג - השמועה שהגיעה לקבוצת ב' על 30 שליחים לבולה היא מוגזמת. שלחנו לע"ע שני אנשים - שניהם מהמזרחי. נשלח

העניין

עוד אחדים, בס"ה 8 או 10. ואיני יודע אפילו אם נוכל לקבל
מהם שנים. למועמדותו של הפסמן אני מסכים, ומסופקני אם נשלח
יותר מאחד.

לבסוף אמרתי לו שיש גם לי טענה: כוונת הקואליציה
היתה שנוי יחסי המפלגות, הפסקת השנאה וההסתה. במקצת אמנם
הוטב המצב - אבל עדיין כמה מאנשי ב' מוסיפים לשסות בהנהלה
ובפועלים, כגון שוורץ ועוד מסופרי הבוקר. גם שוורצבורס לא
מצא עחון אחר להשתתף בו אלא הבוקר. אין זה מתישב עם רוח
לוצרן.

סופרסקי מסכים לכך - אולם מצב בריאותו מונע ממנו
להיות אקטיבי.